

РЕШЕНИЕ

№ 680

гр. София, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9596** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба, вх. № 16435/24.09.2021 г., по описа на Административен съд – Пловдив, от адвокат И. Т., като пълномощник на Б. К. Л., срещу Столична дирекция на МВР, за обезщетяване на имуществени вреди – сумата от 400 лева, представляваща заплатено възнаграждение на адвоката, за оказване на правна защита пред Софийски районен съд, по НАХД № 8054/2017 г., във връзка с обжалване на издадено от заместник – началник на Отдел „Пътна Полиция“ Наказателно постановление № 17-4332-001078/15.02.2017 г., заедно със законната лихва, считано от влизане в сила на съдебното решение, отменящо наказателното постановление.

Упълномощеният от ищеца адвокат И. Т.: поддържа исковата молба; не ангажира писмени доказателства, различни от представените с исковата молба и тези, съдържащи се в НАХД № 8054/2017 г. на СРС; претендира възстановяване на разноските за водене на настоящото дело, съгласно списък.

Упълномощеният от ответника – Столична дирекция на МВР юриконсулт, с писмен отговор на исковата молба и в съдебно заседание оспорва същата, като възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано пред настоящия съд, и пред СРС

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност и

доказаност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки заявените с исковата молба претенции, доводите на страните и доказателствата, приети без оспорване от страните, приема за установено от фактическа страна следното.

С НП № 17-4332-001078/15.02.2017 г. заместник-началник на Отдел „ПП“ – СДВР е наложил на ищеца Б. К. Л. административно наказание „глоба“, в размер на 200 лв., за нарушение по Закона за движението по пътищата. Наказателното постановление е отменено с Решение № 196534/19.08.2019 г. на СРС, по НАХД № 8054/2017 г. Въззивното решение е влязло в законна сила на 16.10.2019 г., както е надлежно отбелязано върху него.

Ищецът претендира и твърди, че за осъществена защита и процесуално представителство по НАХД № 8054/2017 г. е заплатил на 19.04.2017 г. сумата от 400 лева възнаграждение на адвокат И. П. Т., по договор за правна помощ от същата дата. Именно тази сума представлява цената на иска за обезщетяване на имуществени вреди, претендирана, заедно със законните лихви, считано от 16.10.2019 г. - датата на влизане в законна сила, на Решение № 196534/19.08.2019 г. на СРС, по НАХД № 8054/2017 г.

Ответникът отрича претендираното право на обезщетяване, съображения за което е изложил в писмения отговор.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализа на доказателствата и на доводите на страните, формира следните правни изводи по същество.

Така предявеният иск е процесуално допустим за разглеждане, по реда на Глава единадесета „Производства за обезщетения“ АПК, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди.

Исковата молба е недоказана.

Исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействие на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействие на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: незаконосъобразен административен акт или действие/ бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата; причинена вреда - имуществена и/или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. С Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че исковите за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания са родово подсъдни на административните съдилища. Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от

ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“.

Безспорно е, че НП № 17-4332-001078/15.02.2017 г. е отменено от СРС, считано от 16.10.2019 г. Настоящият съд обаче приема за недоказан факта, че ищецът е заплатил на адвокат И. П. Т. сумата от 400 лева на 19.04.2017 г., за осъществена защита по НАХД № 8054/2017 г. на СРС.

За да установи и докаже заплащане на сумата от 400 лева, към исковата молба адвокатът е приложил (л. 10 от адм. дело № 2562/2021 г. на Административен съд – Пловдив) заверено от него фотокопие на „договор за правна защита и съдействие“, с дата 19.04.2017 г., изготвен на лист, формат „А4“, т.е. – не на утвърдените за това формуляри със сериен номер. Този договор обаче, не се съдържа в приложеното към настоящото дело НАХД № 8054/2017 г. на СРС. В делото на СРС се съдържа само пълномощно (на л. 4), но не и договор за правна помощ. Пълномощното също е отпечатано на лист, формат „А4“ и в него липсва текст, определящ размера на адвокатското възнаграждение и начина на плащането му. Това пълномощно е с нотариална заверка на подписите, направена на 20.04.2017 г. Липсата в делото на СРС, на доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение дискредитира твърдението на ищеца за обратното. По настоящото дело не са представени други доказателства (преки и/или косвени), които да сочат, че ищецът действително е заплатил на адвокат И. Т. възнаграждение за процесуално представителство пред СРС, по НАХД № 8054/2017 г. Недоказването на този факт означава, че не е на лице една от предпоставките за ангажиране отговорност на ответника, а именно – причинена имуществена вреда.

Отхвърлянето на исковата молба обуславя основателност (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ) на искането на ответника, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя в размер на 100 лева (чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ).

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 172а, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, вр. чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като недоказана исковата молба от името на Б. К. Л., срещу Столична дирекция на МВР, за обезщетяване на имуществени вреди, в размер на 400 лева.

ОСЪЖДА Б. К. Л., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: